

ligområder. Jeg kan f.eks. nævne kvarterløftet. I kvarterløftområderne gennemføres en samlet koordineret indsats, for at disse områder igen bliver attraktive. Vi får beboerne til at være med til at løfte deres områder op, være med til at sikre, at deres boligområder bliver velfungerende igen. Når vi alene ser på By- og Boligministeriets område, er der afsat 1,3 mia. kr. af byfornyelsesrammen til kvarterløftprojekter.

Så sent som i dag har jeg fremsat de lovforslag, der gennemfører regeringens boligpakke, og som vil medvirke til at give borgerne et større og mere varieret udbud af boliger.

En del af boligpakken og en del af de lovforslag, jeg fremsætter eller har fremsat i dag for Folketinget, er, at vi vil indføre en ny boligform, en medejerbolig, der skal være med til at sikre, at også ressourcestærke mennesker bliver tiltrukket og bliver ved med at blive tiltrukket af den almene sektor, så vi sikrer, at vores almene boligområder bliver ved med at være bæredygtige, bliver ved med at være steder, hvor mennesker på tværs af baggrund, på tværs af ressourcer møder hinanden og danner fællesskab. Det er den vej, vi skal gå.

Og der skal ikke herske nogen tvivl om, at jeg mener, at alle skal yde et bidrag til løsning af de boligsociale problemer. Derfor har jeg også siden starten af året arbejdet på at udbrede det boligsociale ansvar. Jeg vil her i den kommende tid tage initiativ til at oplyse kommunerne om, hvordan de allerede i dag kan anvise boliger i private ejendomme, uden at det forudsætter en aftale. Kommunerne har nemlig allerede i dag tre muligheder:

For det første kan kommunalbestyrelsen bestemme, at der skal være boligsocial anvisningsret til hver tiende ledige lejlighed i private udlejningsejendomme, der er finansieret med indekslån, og udlejerens har fastsat lejen i overensstemmelse hermed.

For det andet kan kommunerne beslutte at foretage boligsocial anvisning til hver fjerde ledige lejlighed i ejendomme, der er ombygget eller nyopført med byfornyelsesstøtte. Jeg ved, at man både i København, i Odense og i Gentofte har besluttet at bruge denne her mulighed.

For det tredje har kommunerne boligsocial anvisningsret i hver tiende støttede andelsbolig, hvis ejendommen indeholder 10 eller flere boliger.

Men jeg er enig i, at kommunerne gerne skal have flere redskaber. Og som en del af boligpakken foreslår jeg derfor, at kommunerne skal

have boligsocial anvisningsret til hver fjerde lejlighed i udlejningsejendomme, som pensionskasserne opfører, med fritagelse for beskatning af afkastet af ejendomsinvesteringerne. Jeg håber meget, at SF og Enhedslisten vil tilslutte sig dette forslag.

Herudover har regeringen i kommuneaftalen for år 2002 indgået aftale om at se på mulighederne for, at kommunerne kan få forbedret mulighederne for at indgå aftale med en ejer om boligsocial anvisning til enkelte lejligheder, herunder ejerlejligheder og enfamilieshuse. Det mener jeg faktisk vil være en nytænkning i den boligsociale anvisning.

Men det er min opfattelse, at alle – også de private udlejere – skal yde et bidrag til løsning af vores boligsociale problemer. Et fællesskab i en udlejningsejendom skal, uanset om det er alment eller privat, kunne tage imod den enlige mor med tre børn, der står uden tag over hovedet, måske fordi hun desværre er blevet banket ud af sit hjem.

Men som jeg gav udtryk for ved behandlingen af beslutningsforslaget i sidste samling, er det min holdning, at det bedste resultat opnås, hvis der er tale om frivillighed i stedet for at tvinge et krav om anvisningsret igennem. Tvang skaber jo ofte modvilje.

Der skal helst både hos udlejere og hos lejere i de enkelte ejendomme være en forståelse for, at der også skal være plads til dem, der har behov for at få anvist en bolig. Forhandlingerne med udlejerne har været meget givtige, og vi er nu tættere på hinanden, end vi har været længe. Jeg forestiller mig derfor, at vi kan nå en god forhandlingsløsning med de private udlejere.

Men der er nogle ting, som skal drøftes grundigt igennem. Vi må bl.a. drøfte, hvordan den private udlejer sikres mod tab, og vi må også drøfte, hvilken indflydelse den private udlejer skal have på, hvem der anvises en bolig i ejendommen. Vi må blive enige om rammerne for anvisningsretten, hvor vi også tager ejendommens størrelse og forholdene i den enkelte ejendom med i betragtning. Jeg mener nemlig, at en forudsætning for at skabe og bevare det gode fællesskab i en ejendom er, at beboerne kan trives sammen. Og jeg ved også, at mange i både SF og Enhedslisten er enige i, at man nogle gange skal tage nogle anderledes hensyn, f.eks. i vores seniorbofællesskaber, når vi snakker om anvisningsret.

Men jeg vil også gerne understrege, at selv om tingene kan tage tid, og selv om det er nød-